

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1/2025
25.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јелном Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ, адвоката Светислава Бојића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције ПОИ-По4.бр. 8/23 од 07.06.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж-ПОИ 8/24 од 28.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљене ББ, адвоката Светислава Бојића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције ПОИ-По4.бр. 8/23 од 07.06.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж-ПОИ 8/24 од 28.10.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције ПОИ-По4.бр. 8/23 од 07.06.2024. године усвојени су захтеви Вишег јавног тужиоца у Београду, Посебно одељење за сузбијање Корупције ОИК.Ко.бр. 35/23 и ОИК.Ко.бр. 36/23 од 22.11.2023. године за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела, па се од власника окривљеног АА и власника окривљене ББ, привремено одузима имовина наведена и детаљно описана у изреци решења тачка 1.-4. изреке решења.

Истим решењем управљање привремено одузетом имовином поверено је Министарству правде Републике Србије – Дирекцији за управљање одузетом имовином.

Решењем је одређено да привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела траје најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што ће суд најмање једном годишње, по службеној дужности, а до подношења захтева за трајно

одузимање имовине, преиспитати одлуку о привременом одузимању имовине проистекло из кривичног дела.

Одлучујући о жалбама окривљене ББ и бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Дмитривића и адвоката Светислава Бојића, Апелациони суд у Београду је решењем Кж-ПОИ 8/24 од 28.10.2024. године исте одбио као неосноване.

Бранилац окривљеног АА и окривљене ББ, адвокат Светислав Бојић поднео је благовремено захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 1. тачка 2) и 3), члана 439. став 1. тачка 3) и члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, преиначи побијана решења и одбије захтев Вишег јавног тужилаштва, Посебног одељења за сузбијање корупције ОИК.Ко.бр. 36/23 од 22.11.2023. године, као неоснован.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА и окривљене ББ, адвокат Светислав Бојић захтевом за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП, које у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека. Међутим образлажући их бранилац наводи да нижестепени судови побијаним решењима нису на правилан начин утврдили вредност привремено одузете непокретности на Новом Београду – куће изграђене без одобрења за градњу, која као таква не може имати тржишну вредност нити се може прометовати, оспоравајући захтевом начин утврђивања вредности парцеле и стамбеног објекта која се мора утврђивати на дан његовог стицања по цени по којој је стечен, а не по тржишној, истичући захтевом и одбрану окривљеног оспоравајући оцену изведених доказа, заузимајући став да је вредност одузете имовине у очигледној несразмери са стварним приходима окривљених и да не постоји несразмера између званичних прихода и утврђених расхода, јер нема доказа да је АА власник јахте, при чему није узето у обзир да је ББ путем продаје наследства у ... остварила приход од 35.000 евра нити је евидентирана наплата од осигурања „Дунав“ у износу од 1.759,936 динара, при чему окривљени нису уписани као власници непокретности у листу непокретности, чиме суштински оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима из правноснажних одлука и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, износећи сопствене чињеничне закључке

везане за законитост прихода окривљених, дакле оспоравајући утврђено чињенично стање, чиме суштински указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поднетим захтевом за заштиту законитости, такође се истиче и да се парцела на којој се налази привремено одузети стамбени објект према стању у катастру непокретности, не налази у власништву окривљеног, као и да окривљени нису власници стамбеног објекта, који је изграђен без одобрења за градњу, па окривљени нису ни уписани као власници у листу непокретности, а у том правцу се указује и на пресуду Врховног касационог суда Кзз 353/2023 од 11.04.2023. године. Међутим, нижестепени судови су правилно утврдили да је наведени стамбени објект ванкњижно власништво окривљеног АА, због чега се наведена пресуда не односи на ову ситуацију, док се у поменутом делу поднетим захтевом за заштиту законитости такође оспорава утврђено чињенично стање, односно указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Као разлоге подношења захтева, бранилац окривљених наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, док осталим наводима захтева, иако не нумерише указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП наводима да у образложењима побијаних решења нису наведени јасни разлози за испуњеност услова за привремено одузимање имовине, а у вези са тим и члана 3. став 1. тачка 2) Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, те члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у вези са чланом 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, не представљају законом дозвољене разлоге због којих је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, Врховни суд је поднети захтев браниоца окривљеног АА и окривљене ББ, адвоката Светислава Бојића, оценио недозвољеним.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић